

BOGDÁNYI Híradó

Minden lélekben van egy kis szivárvány,
Kis csapóhíd, amelyet lebocsát,
Hogy egy más lélek átjöhessen rajta, –
Ennek a hídnak hídpillére nincsen,
Ezt a hidacsát csak az Isten tartja.
Az Isten, aki a szívekbe lát.

Reményik Sándor: Szivárvány (részlet)

Április 18. ■ Műemléki séta. Az Értéktár Bizottság információiban gazdag kirándulást szervezett a műemléki világnap alkalmából. Az érdeklődők Vogel Andrea vezetésével végigjárták településünk egyházi emlékeit. További részleteket az újság 5. oldalán olvashatnak.

Április 18. ■ Idén is megrendezésre került a **Borzsongás** nevű esemény a FAKULT egyesület szervezésében. Ebben az évben Ipolynyékről érkezett Zsigmond Pincészet mutatta be borait. A kóstolók között szokás szerint helyi zenészekből álló zenekar gondoskodott a jó hangulatról.

Április 19. ■ Az Esterházy János Társaság **megemlékezést** tartott az 1945–1947-ben a Felvidékről és Erdélyből elűzött magyarságról a Református templomtéren álló **Betelepítési emlékműnél**. A beszédek után egy fiatalokból álló népzenei együttes színesítette tovább a programot.

Április 20–25. ■ Dunabogdányi zárandokok jártak Rómában a katolikus egyházközség és a Misszió Tours Utazási Iroda közös szervezésében. Az autóbuzsós kirándulás során az olasz főváros mellett többek között Assisit és Padovát is útba ejtették.

Április 30. ■ Testvértelepülésünk, Leutenbach polgármestere: **Jürgen Kiesl látogatott el Dunabogdányba**. A 36 éve töretlenül fennálló jó kapcsolat emlékére a Művelődési Házban került sor egy fogadásra.

Május 1. ■ A szokásokhoz híven, idén is sor került a **zenés májusfa állításra**. A Német Nemzetiségi Önkormányzat által szervezett esemény az idei évben kibővült a **Májusi Piknik** nevű eseménnyel, ahol további programokon vehettek részt a kilátogatók.

Kiadja: Dunabogdány Község Önkormányzata ISSN 2498–4612 ■ **Felelős szerkesztő:** Olgyay János ■ **A szerkesztőbizottság tagjai:** Hock Zsuzsa, Kristóf Edit, Olgyay János
 ■ **Eseményfotók:** Hidas András ■ **Címlapfotó:** Bonifert Tímea ■ **Elérhetőségeink:** +36 26 391 025, www.dunabogdany.hu, hirado@dunabogdany.hu ■ A cikkek maximális terjedelme: 4500 karakter (a meghatározott karakterszám túllépésével érkező írásoknál a szerkesztőbizottság nem tudja garantálni az adott hónapban való megjelenést).
 A júliusi számba a cikkek leadási határideje **június 10.** A szövegeket word-dokumentum formátumban, a képi illusztrációkat jó minőségben, külön mellékletben csatolva várjuk
 ■ **Tördelés, nyomdai előkészítés:** Várady-Szabó Bence ■ **Nyomás:** Spori Print Vincze Kft., Fv.: Víznerne Vincze Ingrid, www.sporiprintv.hu

Önkormányzati hírek

VÁLTOZÓ IDŐSZAK

Választások voltak, amely során, ha nem is rendszerváltás, de egy paradigmaváltás zajlik a szemünk előtt. Ez természetesen érinti majd az önkormányzati rendszert is. Jelen pillanatban még sok információ kering, időbe telik, míg az új struktúra valósága kirajzolódik. Anélkül, hogy szükségtelen jövendölésekbe bocsátkoznánk, azt talán már most kijelenthetjük, hogy decentralizálás várható. Túl azon, hogy a helyi rendeleteket majd a vélhetőleg megszaporodó új törvényekhez kell szabni, olyan kérdések is feszítenek, hogy az önkormányzat visszakapja-e az iskolát fenntartásba, a közigazgatás szerteágazó feladatai közül mi kerül még helyi szintre, hogyan jelenik meg ez a hivatali életben, a kultúráközvetítésben, helyi egészségügyben, sportéletben stb. Ezt mind hogyan finanszírozzák? Hogyan változik az állami normatívák világa, visszakupunk-e adónemeket, a pályázati struktúra előnyére változik-e? Tehát, hogy az adósságállomány átvállalásával szépre szabott, több kedvező innováció díszével megstoffolt, de aztán elvonásokkal és az általános gazdasági nehézségekben az utolsó időszak pénztelenségében megkopott centralizáció kabátját hogyan szabják át decentralizált ruhadarabbá. Mindkét elgondolás lehet jó és rossz is. Ha túlzó, a centralizált szorító, a decentralizált felelősséget nem felvállaló, ha jól működik, akkor meg ízlés és kultúra dolga, utóbbi esetben nem is a szabás a lényeg, hanem hogy a zsebében lapul-e pénz, hogy az adott szisztémát a polgárok megelégedésére jól fenntarthatóan működtesse.

A legutóbbi decentralizált időszak (2010 előtt) végén a szemlélődő állam nézte, hogy az önkormányzatok a mindennapok finanszírozására nyakra-főre akár működési hitelt vegyenek fel. (Dunabogdány csak fejlesztést vett fel, ekkor – a reform előtt – a törlesztőrészlet mértéke felemésztette az összes szabad kezet). Ugyanígy a centralizált időszak utolsó éveiben nem vagy csak nagyon csekély szinten volt forrás beruházásra, fejlesztésre. Esetünkben a volumene erősen elmaradt a szükséges felújítások, szinten tartás nem is kívánatos, hanem elégséges szintjétől. Ez az induló helyzet most.

Egy nyertes pályázatunk van, az óvoda tornaszoba felújítására. 50 milliós pályázati pénzhez önrészt teszünk, hogy a teljes felújítás megvalósulhasson. A választás előtti hetekben még igyekeztünk plusz forrást találni, hogy a tartalékunk javarészét kitevő összeg legalább egy részét kiválthassuk, ehhez az adminisztrációs akadályokat ugyan elhárítottuk, szándék is volt ügyünkben, de sajnos már nem sikerült

érvényesíteni a rendkívüli támogatást. Ehhez a helyzethez igazodva most már nincs akadálya a szerződéskötésnek, és a munka a nyár folyamán terveink szerint elkészülhet, szeptemberben a gyermekek újra birtokba vehetik az épületet.

Az uszoda vizesedési problémáira még sikerült a korábbi struktúrában támogatást szerezni. Az alagsori födém átázásának őszi felszámolása után, most nyáron a teljes medence szivárgását meg fogjuk szüntetni, a fenékcsovek felújítása után teljes medencefóliázásra kerül sor.

Sajnos még nincs információnk a Magyar Falu Program jövőjét illetően. Nemcsak az egész program fennmaradása kérdés még, hanem különösen annak a két pályázatnak a sorsa, amit e lehetőség keretében benyújtottunk. Három utca felújítása van egy csomagban, illetve a Sportszarnok felújításának első üteme, a legszükségesebb nyílászárócsere, különösen a boltívek felújítására.

Miközben vajúdnak a hegyek, és ezt az időszakot a kapcsolatépítésen túl várakozással kell töltenünk, tervezünk is. Az Árpád tér hasznosítására terv készül, csakúgy belekezdünk több helyszínt is vizsgáló gyalogátkelőhely-projektbe. Néhány terület fejlesztési lehetőségeit is vizsgáljuk.

Bárhogy is alakul az előttünk álló időszak, bizakodva nézünk a jövő felé, stratégiánk változatlan, együttműködésre törekszünk a kormánnyal abban a közös törekvésben, hogy a községünk fejlődjön.

ÁTSZERVEZÉS AZ ÓVODÁBAN

Az önkormányzatnak olykor nagyon nehéz döntéseket kell meghoznia. Ilyen döntés volt az a legutóbbi képviselő-testületi ülésen, hogy az önkormányzati fenntartású óvodában egy csoportot megszüntetünk. Szeptembertől 6 helyett 5 csoport lesz.

Ennek oka a demográfiai változás, ami sajnos érinti az országot és benne Dunabogdányt is. Ennek sok oka van. A csökkenő születésszám, amely 2025-ben – 37 haláleset mellett – 23 volt, idén várhatóan 20 fő lesz. A 2009-es rekord 42 főtől a feléig jutottunk, a 2010-es évek stabil 30 fő feletti-körüli születésszámtól a 20 fő körülihez. (2020: 27, 2021: 31, 2022: 24, 2023: 23, 2024: 24, 2025: 23, 2026 várható: 20)

Agglomerációs településként némi beköltözéssel is lehet számolni, de vannak olyan gyermekes családok is, akik itteni illetékesgüek, helyiek, de tartós(abb)an külföldön élnek. Ezen felül szabad óvodaválasztás van.

Más településekre is iratnak be bogdányi gyermekeket, ahogyan más településekről is ide.

Vélhetően stabilizálódik majd egy szinten a születésszám, de tartósan alacsonyabb szinten a korábbi évtized számainál. Ennek több oka is van. Az elmúlt évek családpolitikájának kedvezményeire több korosztályban is kedvezően rezonáltak, ami emelte a számot, azonban egyszerre élt ezzel az összes szülőkorú korosztály, itt további „tartalékok” nincsenek, a most szülő korba lépő fiatalok pedig számban nem lehetnek ennyire sokan. E korosztály és ezzel a most születendő számát tovább szűkíti, hogy e korosztály hiátusa, a Bokros-csomag következtében meg nem született gyermekek most lépnek szülőkorba.

Az óvoda finanszírozása a feladatellátást támogató állami normatívából és az önkormányzat saját forrásaiból tevődik össze. Az önkormányzat ereje teljéig szívesen finanszírozza egy állami támogatást nem fedő költséget, különösen ha jobb szakmai feltételeket jelent ez. Ám a pedagógusbér szükséges és kívánatos rendezése után ez a pótlás jelentősen megemelkedett. Ugyan az állam a megemelkedett pedagógusbért teljesen fedezni kívánja, azonban a gyermeklétszámhoz köti az elismert pedagóguslétszámot. Nekünk már eddig is előtört a nevelői létszám, de a gyermeklétszám csökkenésével az elismert pedagóguslétszámot tovább csökkentették. A megemelkedett bértömeggel ez már erőn felüli helyzetet jelent. Jelenleg az óvoda 14 pedagógust, 6 dajkát, 2 pedagógiai asszisztentst, valamint 3 egyéb munkatársat alkalmaz. Az intézménybe 115 fő gyermek jár, most a beiratkozást követően a következő nevelési évben 104 fővel számolunk. (Idén 33 gyermek távozik az iskolába). Az átszervezéssel az alábbi tervezett csoportlétszám indul: 22, 19, 20, 19, 24. (SNI-s gyermekekkel, 4-gyel emelkedik az elvi létszám.) Reméljük, ezen a szinten majd stabilizálódik a helyzet, mert a születésszámoknak is be kell állniuk. Most várjuk, hogy mennyi lesz az elismert pedagóguslétszám, jelenleg 10,5 fő.

Természetesen a számszaki oldal mellett egy mélyen emberi oldala is van ennek a lépésnek. Az óvodavezetővel közösen azon vagyunk, hogy a legkisebb fájdalommal járjon, de természetesen leépítéssel jár az átszervezés. Két óvodapedagógussal biztosan kevesebb lesz, de további személyeket is érint egy ilyen leépítés.

A beavatkozással az a kellemetlenség is jár, hogy több gyermek új környezetbe kerül az összevonásokkal. Kérjük, megértő belátásukat és türelmüket!

Az óvodában kiváló szakmai munka folyik, mindenkinek köszönöm a helytállást!

■ **Liebhardt András**
polgármester

Bogdányi zenészek

Ahogy természeti értékeink közül kiemelkedik – divatos szóval – „ikonikus” a Csódi-hegy, úgy az itt élő emberek egyik legfontosabb ikonikus tevékenysége a főként hangszeres zenélés.

Megpróbáljuk összegyűjteni mindazok nevét, akik a zenélés kapcsán váltak Bogdány szellemi értékeinek képviselőivé.

Egy ilyen nemes feladat soha nem lehet teljes, és kockázatosak a „besorolások” – vagy másként – kategóriák. Hiszen az idősebbek még jól emlékeznek az amatőrként is profi hangszereinkre a bányász zenekarból. S mi maiak büszkén, már-már megilletődve hallgatjuk a ma is szívesen muzsikáló, de nem ezt a hivatást választó tagjait közösségünknek.

A háború után a zenei oktatást Elter Jani bácsi kezdte magánúton. Kiváló pedagógiai képességei voltak. Nagy súlyt fektetett a pontosságra és a precíz ritmusra. Az ő kezei közül több mint 20 hivatásos zenész került ki.

Később a szentendrei zeneiskola kihelyezett tagozataként folyt tovább Bogdányban az oktatás. Majd a zenei képzés az önálló zeneiskolában Ott Rezső igazgatása alatt teljesedett ki. Rudi is sok kiváló fúvósta indított útjára, emellett nagyszerű ifjúsági zenekart is létrehozott, amellyel több sikeres belföldi és külföldi úton is részt vettek.

A mostani oktatás szintén helyben folyik, Rixer Krisztián vezetésével.

Iskolateremtő zenekarvezető tanárok: Elter János az 50–es és 60–as évektől ■ id. Ott Rezső a 70 évek végétől ■ **Osztrák–Magyar Monarchia Katonazenekar 1915:** Elter György, szárnykürt ■ **Magyar Állami Operaház:** Stágel Károly, tuba ■ Bergmann József, kürt ■ Hock Bertalan, oboa ■ Balga Gabriella, magánénekes ■ **Philharmonia Hungarica:** Herr–Hernádi Ferenc, klarinét ■ Stágel András, kürt ■ Schwartz József, kürt ■ Elség Mihály, pozan ■ **Beethoven Orchester Bonn:** Bonifert András, klarinét ■ **Stuttgarter Philharmoniker:** Stágel Ferenc, tuba ■ **Budapesti Mátyás-templom:** Hock Bertalan, orgona ■ **MÁV Szimfonikus Zenekar:** Stágel–Solymosi Károly, nagybőgő ■ **Debreceni Szimfonikusok:** Kammerer Endre, trombita ■ **MH Szentendre Helyőrség Zenekara:** Elter János, szárnykürt ■ Lambert Mihály, tuba ■ Weidner Ottó, trombita ■ Rixer Krisztián, dob, karnagy ■ Rittinger Mihály, trombita ■ **MH Budapest Helyőrség Zenekara:** Horváth Sándor, tenor ■ Serczel Miklós, tenor ■ Tekulics László, trombita ■ Schilling Attila, tuba ■ **Budapesti Rendőrzeneke:** Elter János Öcsi, trombita, karnagy ■ Schilling Vilmos, tuba ■ Gräff Albert, trombita ■ Elter László, pozan ■ Gányi István, trombita ■ Bánlaki Csaba, trombita ■ Bonifert Antal, kürt ■ **Magyar Honvédség**

Központi Zenekara: Elter György, dob ■ **Vám és Pénzügyőr Zenekar:** Vogel József, kürt ■ Knáb Mihály, kürt ■ Hurta József, tuba ■ **Honvéd Művészegyüttes:** Rixer János, pozan ■ **Székesfehérvári Katonazenekar:** Kammerer Antal, kürt ■ **Tatai Katonazenekar:** Lang József, kürt ■ **Zirkus Krone München:** Dubniczky Gyula, trombita ■ **Duna Szimfonikusok:** Lőrincz István, bőgő ■ Rebe Attila, kürt, karnagy ■ **Luxemburger Philharmonie:** Rixer Ádám, trombita ■ **Weimarer Philharmonie:** Spáth Viktor, trombita ■ **Danubia Zenekar:** Ott Rita, hegedű ■ **Tanárok:** Ott Rezső, kürt, karnagy, igazgató ■ Vác Antal, klarinét ■ Kreisné Ott Mária, hegedű, énekkarvezető ■ Spáth Oszkár, kürt ■ Pelva Gábor, gitár, hegedű, népzene ■ Ott Magdolna, zongora ■ Ott Annamária, hegedű ■ Ott Rezső, fagott, zeneszerző ■ Kutrik Bence, zeneszerző ■ Spáthné Faragó Éva, szolfézs ■ **Zeneművészeti Főiskolát végzetek:** Hock Richárd, kürt ■ Spáth Olivér, tuba ■ Herr János, szaxofon ■ **Hivatásos zenészek – bogdányi lakosok:** Rebe Attiláné Zita, oboatanár ■ Félegyházi Bence, trombitatanár ■ Makó Péter, klarinét, Csík zenekar.

Dunabogdány lakói büszkék lehetnek, hogy településük ilyen nagy zenei tradícióval rendelkezik. A környéken nem ismerünk még egy ilyen települést, ahol ilyen sok hivatásos zenész élt és él.

Járdán a Hegyalja utcában

Befejezést nyert a Hegyalja utcai járdafelújítás. A beruházás 9.975.659 forintból valósult meg a Magyar Falu Program keretében. Köszönjük a kormányzat támogatását!

Az önkormányzat szándéka az volt, hogy az eredeti útburkolatból a bogdányi kő felhasználásával építtessük újjá a járdát. Ezt több helyen saját kőanyag felhasználásával tudtuk kipótolni, illetve növelni, tehát nagyobb felületen jelenhetett meg a hagyományos burkolat. Ez részünkről szemlélet is, szeretnénk példát mutatni. Aki saját területén burkolati munkát végez, amennyiben megteheti, használjon bogdányi követ. Különösen a falu történelmi magterületén jó példa, ha valaki ezzel a lehetőséggel él. A kő nem olcsó, hiszen ma már nem faragnak többet, szeretett Csódi-hegyünkből csak zúzalékot termelnek ki az andezitből. De ez azt is jelenti, minden egyes kő felmenőink keze nyomát viseli, önmagában is, de önmagán túlmutatóan is érték.

A terveket Csizmár Robin mérnök készítette, a kivitelezési munkálatokat Ádám Tamás végezte.

A kő és a fugázás egységének sima felületű alakításával az a cél, hogy a járdát valóban használják a gyalogosok, ezen a forgalmas szakaszon babakocsival is jól befutható a járda útpályája. Cél a balesetmentes közlekedés!

Várjuk a további pályázati lehetőségeket, hogy minél több útszakaszt felújíthassunk!

Tisztelettel kérnénk mindenkit, hogy a járdán ne parkoljanak autóval!

■ Liebhardt András
polgármester

Vállalunk:

bádgos munkát
tetőfedést
ácsmunkát
tetőszigetelést
állványbérbeadást

Deliépker Kft
70/5781468

VENDÉGEK A BÚCSÚN

Testvértelepülésünkéről, a baden-württembergi Leutenbachból az augusztusi búcsúra egy 50 fő körüli küldöttség érkezik augusztus 6–a és 11–e között. Számos, a közösségünk számára rendezett kulturális programon vesznek majd részt, ahol találkozhatunk velük. Programjaikat illetően, valamint ellátásukról gondoskodunk. Vasárnap (9–én) hagyományosan részt vesznek a Kálvárián megtartott 10 órai szentmisén, illetve a református templomban 11 órakor kezdődő istentiszteleten.

Az egyházi alkalmak utáni ebéd kapcsán kérnénk megtisztelő segítségüket! Régi hagyomány ez, szeretnénk, ha a vendégek családoknál ebédelnének, hogy személyesebb kapcsolat alakuljon ki. Ehhez felajánlásokat várunk. Ha van ilyen szándék, szeretnénk összegyűjteni, hogy ki–ki hány fő vendéget tud vállalni egy ebédre. Kérem, aki részt tud venni ebben a vállalkásban, jelezze az info@dunabogdany.hu e-mail címen vagy a hivatali időben telefonon: +36 26 391 025. Megtisztelő segítségüket köszönjük!

■ Liebhardt András
polgármester

„Wallenfeld–kastély”

A Pest megye múltjából (1969) című kiadvány második kötetében okmányokat gyűjtöttek össze a szerzők. E kötetben olvasható az a beadvány, amelyben a bogdányi munkástanács (1919) a Wallenfeld–kastély lebontását kezdeményezi, egy új kulturális intézményt hozva létre a helyén.

Az indoklás szerint: „A dunabogdányi munkástanács indítványára felvett Dunabogdány főutcáján fennálló Wallenfeld–féle kastély, melynek helyén a helybeli tanács az idemelékelt és általunk jóváhagyott új tervek szerint egy »kulturális épület« létesítését indítványozza. A jelenleg fennálló épület teljesen elhanyagolt állapotban van, dűledező s roskadozó és fedélszék nélküli falakkal, nagyobb része lakatlan és fűvel benőtt.”

Az épületről megtudhatjuk: „A falak javarésze téglából, részben kő és kavicskövekből áll, az építmény úgy az al-, mint a felépítmény annak idején erős vastagságúakra voltak építve, olyannyira, hogy az újonnan építendő kultúr épülethez jócskán kapnánk ki belőle öreg, de felhasználható anyagot, úgyszintén a gerendázatból is igen sok újból igénybe vehető. A bontási munkálatok ugyan egy kissé költségesek, de a belőle kikapható s újonnan felhasználható anyagok s az új épületben létesítendő színház és mozi nemcsak kiegyenlítené ezen kiadást, hanem pár év alatt az egész építkezés

költségeit fedezné, olyannyira, hogy továbbra csak állami haszonnal járna.

Új czélokot szolgáló épületek építésénél okvetlen szükséges ezen meglevő épületek lebontása, már csak azért is, mivel átalakítása részben a mostani rossz állapotra és részben elrendezése miatt élehetetlen és felhasználhatatlan. Ezen épület lebontása már csak azért is üdvös volna, mert teljesen elhanyagolt birtokrész, és mert nemcsak Dunabogdány fő utcáját, hanem az egész községet elégteleníti.”

És mit is terveztek elődeink – még ha a munkástanács égisze alatt is: „... mivel ezen terület igen alkalmas az ide mellékelt s általunk jóváhagyott terv megvalósítására, mely tisztán emberbaráti és kulturális czélokot szolgál, ezen régi épületek lebontását kívánja, s a belőle kikopott öreg és felhasználható anyagból s a hiányzó anyagok újjal való pótlásával ezen új kultúr épület létesítését akarja, mely új épület létesítése nemcsak Dunabogdány, hanem az egész környék proletáriátusának óhaja és kíváncsága volna. Ezen kultúr épület állana a mellékelt terv szerint a földszinten: a tűzörség részére egy tűzoltó színből, egy örszobából, egy istállóból, azonkívül egy kényszoba–konyhás és kamrás gondnoki lakásból, háromszoba–konyhás és kamrás munkáslakásból, konyhás vice lakásból, két garzon szobából a megfelelő mellékhelyiségekkel...

azonkívül a kertben egy kórház épületből, ahol a szegényebb sorsú betegek volnának elhelyezendőek.”

A kérelmet a tervekkel együtt Schlosser Ferenc műszaki segédbiztos írta alá, 1919 május 31-én. A beadott kérelmet elbírálták, több tervet készítettek, azzal a megjegyzéssel ajánlották elfogadásra, hogy a telekhatárok nem tisztázottak, illetve pontatlanok. Az elfogadás napja a fenti esztendő június másodika.

A teljes beadványt, a hozzáfűzött megjegyzéseket olvashatjuk a könyvtárban is. Mint tudjuk, a terv nem valósult meg. Helyette a ma szépen felújított, varrodaként működő épület lett a kultúra háza és a mozi. Ma pedig Dunabogdány egyik legrégebbi épületében találjuk a Művelődési Házat és Könyvtárt.

Hogy mi is volt a Wallenfeld–kastély? A korabeli térképekről pontosan lehet tudni, hogy az egykori uradalmi és kasznárház. Mára a tervekkel megkésve – ha nem is kórház –, de egy modern rendelő és szolgálati lakás megvalósult. Az épület másik részén sokáig patika működött, amely ma már szinte a felismerhetetlenségig átalakításra került. Kár érte. Ha benézünk a pinceablakon, amely valószínű eredeti, még látszik a sok boroshordót látott pince egy része. Köszönjük Sas Mártának, hogy megerősítette: a Wallenfeld–ház, (ha nem is kastély) itt állt.

Bővebben erről az okmányról és más érdekességekről a könyvtárban az Iratok Pest megye történetéhez 1918–19 című munkában olvashatnak, amely a Pest megye múltjából második kötete (Budapest, 1969).

Az Értéktár Bizottság hírei

A műemléki világnapon, április 18-án bemutatásra kerültek műemlékeink a tervezettnél kissé hosszabbra nyúlt séta során.

Köszönjük István atyának a hirdetést, és hogy intézte a kápolnák megnyitását, valamint a hölgyeknek, akik lehetővé tették azok teljes megtekinthetőségét. Köszönjük a kápolnák környezetének soron kívüli rendbetételét, a régi fényképek bemutatását és nem utolsósorban a résztvevők érdeklődését.

HIDAS ANDRÁS FELVÉTELE

Néhány nappal később Rómában elzarándokoltunk Szent Callixtus katakombáihoz, (Catacombe San Callisto) ahol a pápák termében Fábián pápa síremlékének töredékét láthattuk, valamint kis kiterővel a hetedik főtemplom, a Szent Sebestyén katakombák fölé épített San Sebastiano fuori le Mura templomot is felkereshettük.

A séta során felmerült a kérdés, hogy tervezünk-e hasonló bemutatásokat. Igen, legközelebb szeptember 20-án délután a Kulturális Örökség Napokhoz kötődően és jövő április 18-án a környéken „Akár műemlék is lehetne” címmel.

[HTTPS://WWW.CATACOMBESANCALLISTO.IT/IT/CRIPTA-PAPI.PHP](https://www.catacombesancallisto.it/it/crypta-papi.php)

■ Vogel Andrea

Ahol a természet és a család találkozik

A Dunakanyar nem csupán egy földrajzi térség – sokkal inkább kivételes hely. Nap mint nap megtapasztalhatjuk azt a különleges valóságot, amelyet a folyó, a hegyek és az erdők együttese ad. Természeti adottságok, áldás – ez a kifejezés talán a legtalálhatóbb arra, amit ez a vidék jelent számunkra.

Hálásak lehetünk, hogy ilyen természeti környezet vesz minket körül. Ez sok lehetőséget ad számunkra a feltöltekedéshez. Megérkezett a tavasz, a jó idő, sok lehetőség adódik kimozdulni. A hosszabb nappalok, a friss levegő és az éledő táj mind arra hívnak bennünket, hogy lépünk ki a mindennapok rohanásából, és pihenünk a természetben.

A családok számára különösen gazdag programlehetőségeket kínál ez az időszak. A kirándulóösvények biztonságos és változatos útvonalakat nyújtanak, legyen szó egy könnyed sétáról kisgyermekkel vagy egy hosszabb túráról. A Duna-part ideális helyszín piknikezésre, kerékpározásra vagy akár egy nyugodt délutáni pihenésre is, miközben a gyerekek szabadon felfedezhetik a természet apró csodáit.

A tavasz a közös élmények ideje is. A szabadtéri programok – legyen az madármegfigyelés, virágzó rétek felfedezése vagy egy családi kiruccanás a közeli kilátókhoz – mind hozzájárulnak ahhoz, hogy erősödjének a családi kötelékek. Emellett a természet közelsége

nemcsak kapcsolódást nyújt, hanem testi és lelki feltöltődést is.

A Dunakanyar értéke abban rejlik, hogy egyszerre kínál nyugalmat és aktív kapcsolódási lehetőségeket. Ez a kettősség teszi igazán különlegessé, és ezért érezzük sokan úgy, hogy valódi ajándék itt élni. Érdemes ezt az ajándékot tudatosan megélni és megbecsülni – különösen tavasszal, amikor a természet újra életre kel, és mi is feltölthetünk.

A kapcsolódás alapvető szükséglet – különösen a családok számára. A mindennapi teendők, munka, iskola és a folyamatos rohanás könnyen felhalmozhatják a stresszt, ami hosszabb távon kihat a hangulatra, az egészségre és a kapcsolatok minőségére is.

Amikor egy család együtt kapcsolódik ki, lehetőséget kap arra, hogy valódi figyelmet fordítson egymásra. Ilyenkor nem a feladatok, hanem a közös élmények kerülnek előtérbe. Egy kirándulás, egy közös játék vagy akár egy egyszerű séta során olyan beszélgetések és pillanatok születhetnek, amelyek erősítik a bizalmat és az összetartozás érzését.

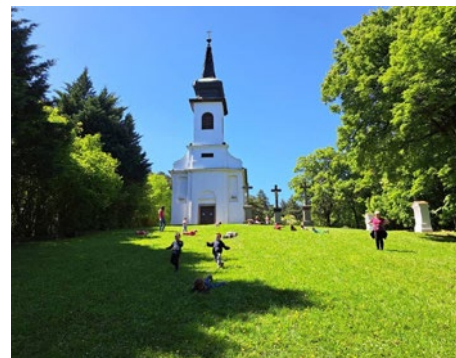
A gyerekek számára különösen fontos ez az idő. A közös programok során nemcsak jól érzik magukat, hanem érzelmi biztonságot is kapnak. Ezek az élmények segítik a fejlődésüket, növelik az önbizalmukat, és hosszú távon meghatározó emlékekké válnak.

A kapcsolódás mellett segít a mentális és fizikai feltöltődésben is. A természetben töltött idő például bizonyítottan csökkenti a stresszt, javítja a koncentrációt, és növeli az általános jóllétet. Ha a családtagok feltöltődnek, türelmesebbek, kiegyensúlyozottabbak lesznek egymással is.

Végül soron a közös kapcsolódás befektetése a család jövőjébe. Nemcsak kellemes időtöltés, hanem olyan erőforrás, amely segít átvészelni a nehezebb időszakokat, és tartósan erősíti a családi kapcsolatokat.

Éppen ezért érdemes tudatosan törekedni arra, hogy minél több közös élményt gyűjtsetek, és felfedeztetek azokat a helyeket, ahol igazán jól érezhetitek magatokat együtt. A természet közelsége, a közösen átélt pillanatok és az új élmények mind hozzájárulnak ahhoz, hogy ezek az emlékek hosszú távon is meghatározóvá váljanak a család életében.

■ Drenyovszkiné Boros Marcella
óvodapedagógus

A könyvtárosok világnapja

Április 14-e a könyvtárosok világnapja, amelyet 2011 óta ünnepünk nemzetközi kezdeményezésre. Célja nem más, mint az olvasás népszerűsítése.

Bármennyire is gyorsul a világ körülöttünk, könyvekre szükségünk van, amelyekkel félrevonulhatunk. A könyvek szórakoztatnak, tanítanak, gazdagítanak bennünket.

E neves nap alkalmából meghívást kaptunk a helyi Községi Könyvtárba Hock Zsuzsától, akiről mindenki tudhatja, hogy a valaha jól ismert Horányi György könyvtáros lánya.

Gyuri bácsi anno a könyveken túl, mindig pezsgő életet folytatott a könyvtárlátogatókkal, nagy beszélgetések, játékok már akkor is jelen voltak a könyvtár falai között.

Ezt a hangulatot próbáltuk egy kicsit visszacserekészni a mába.

Április 17-én a napközisek szabad péntek délutánján sikerült megszervezni a játékdélután. Napsütöses időben, kis Duna-parti séta

után érkeztünk meg a Művelődési Házba, ahol két helyszín is fogadott. A gyerekek egyik része a gyerekkönyvtárba mehetett, itt a könyvek gyors birtokbavétele rögtön nagy lelkesedést váltott ki. Természetesen ezen a helyen is megtalálhatók voltak olyan játékok, amelyek megmozgatták a kisebb gyermekek fantáziáját.

A tanulók többsége azonban a nagyterembe vonult, ahol először megemlékeztünk a költészet napjáról. Minden osztályból akadt bátrabb gyerek, aki a nagyszínpadon elszavalt egy általa kedvesnek tartott verset.

Ezután közösen alakítottuk ki a játéktérmet, s kezdetét vette a vidámság. A játékok sokszínűek voltak, mindenki szabadon választhatott. Külön örömet jelentett, hogy egy kézműves sarkot is sikerült kialakítani az arra vágyók részére. Természetesen szabad átjárás volt a helyszínek között, amivel éltek is a gyerekek.

A vidám délutánunkat egy rövid mesehímnézéssel zártuk.

Köszönetet szeretnék mondani Olgyay Jánosnak, a Művelődési Ház igazgatójának, aki konstruktívan együttműködött velünk.

Könyv, játék, csapatszellem, jókedv mind jelen volt ezen a délutánon.

Lehet, hogy ezt a napot hagyománnyá lehetne tenni a napközisek részéről?

Legyünk rá nyitottak!

■ Trapp Mária

Matematikaverseny

Iskolánk évek óta sikeresen vesz részt a Matematikában Tehetséges Gyermekéért Alapítvány Megyei Matematikaverseny Pest vármegyei két forduló versenyében. Idén két tanuló is nagyon szép eredményt ért el: Liebhardt Anna 3. a osztályos tanuló a 9., míg Károlyi Dániel 6. b osztályos tanuló a 6. helyet szerezte meg!

A verseny első fordulójában 2025. december 1-jén 27 fő 3–8. osztályos dunabogdányi tanuló vett részt, közülük Liebhardt Anna 3.a, Herr Zalán 4.a, Mauks–Hatvani Bertalan 5.a, Kovács Ábel 5.a, Károlyi Dániel 6.b, Mauks–Hatvani Benedek 7.b, Kreisz Mór 7.a és Halmi Réka 8. b osztályos tanulók jutottak be a 2026. február 2-i döntőbe.

A döntőbe jutott tanulók többek között Szentendre, Üllő, Tápiógyörgye, Százhalombatta, Vác, Csomád, Cegléd, Kunszentmiklós, Nagykőrös, Ócsa, Pomáz, Süllyás, Szigethalom, Taksony, Tápiószéle, Üllő, Verőce általános iskoláiból érkeztek.

Anna és Dani is szorgalmasan és kitartóan jár Pásztor Annamária matematika tehetséggondozó foglalkozására, valamint a matematika-órákon is jeleskednek. Dani matematikatanára Orémusz Szilvia.

Tanulóink 2026. 03. 16-án Százhalombattán vették át okleveleiket és megérdemelt jutalmaikat. Elért eredményeikhez szívből gratulálunk!

■ Pásztor Annamária

Úszóverseny

Március 31-én került megrendezésre a szentendrei II. Rákóczi Ferenc Általános Iskolában az alsós tanulók úszóversenye. A megjelent 4 intézmény közül iskolánkat 22 tanuló képviselte, akik fantasztikus lelkesedéssel és versenyszellemmel küzdöttek. Ennek a küzdelemnek meglelt az eredménye, hiszen a gyerekek nagy része éremmel a nyakában tért haza. Nagy büszkeségemre volt olyan döntő, ahol a négy bejutott döntősből három dunabogdányi diákot találhattunk. A gyerekek betekintést nyertek, hogy milyen egy versenyhelyzetben helytállni, küzdeni. Megtapasztalták a drukolás, az egymásért való szorítás érzését! Ezúton is gratulálunk nekik, valamint köszönjük a szülők segítségét!

■ Tárnok Erna
felkészítő pedagógus

A magyar költészet napja

A magyar költészet napját iskolánkban idén is méltó módon ünnepeltük meg. A program egyik különleges része volt, hogy a testvéroosztályok egymásnak mondtak verseket, ami igazán kedves, élményekkel teli hangulatot teremtett.

A diákok egy rövid összefoglalót is megtekintettek József Attila életéről, így jobban megismerhették a költészet napjához kapcsolódó jelentőségét.

A 8. b osztály tanulói az elmúlt hetekben kreatív feladatként videoklipet készítettek Babits Mihály Messze... Messze... című verséhez. A diákok ötletes megoldásokkal és látványos képi világgal dolgozták fel a mű hangulatát.

Az esemény összességében tartalmas volt, amely közelebb hozta a diákokhoz a magyar költészet értékeit.

■ Székelyhídi–Csáforda Mónika

Dunabogdányi iskolások újra Bécsben

Május 9-én ismét Bécsbe látogattunk: 32 diák és 6 kísérő indult útnak, hogy felfedezze az osztrák főváros egy újabb arcát. Tavaly decemberben a belvárost és az adventi vásárt tekintettük meg a német nyelvet tanuló diákokkal.

Első állomásunk a schönbrunni kastély parkja és a Gloriette volt, ahonnan páratlan kilátás nyílik a városra. A gyönyörű parkban tettünk egy kellemes sétát. A dombtetőn álló monumentális épület eredetileg a császári hatalom és dicsőség jelképe volt. Ma Bécs egyik legszebb kilátópontjaként ismert. A nap második felében a Práterben folytattuk programunkat, ahol az ultra rázós játékok és izgalmas attrakciók garantáltak felejthetetlen élményeket.

Ez a kirándulás tovább erősítette iskolánk közösségét. Míg decemberben fő célunk a kulturális programok és a nyelvyakorlás volt, addig májusban – a tanév végéhez közeledve – inkább az élményszerzés állt a középpontban.

Tanulóink nagyon fegyelmezetten viselkedtek, büszkék vagyunk rájuk!

Hálás köszönettel tartozunk a Szülőknek a bizalomért, pedagógus kollegáknak: Sziváné Bergmann Henriett, Vogel-Lékai Zsófia, a szülői kíséretnek: Láng Tamás, Sebedovszki Olga, Székely Éva az egész napos helytálalásért.

■ Kránicz-Kammerer Zsófia

Határtalanul

MAGYAR TÖRTÉNELMI ÉS KULTURÁLIS KINCSEK NYOMÁBAN HORVÁTORSZÁGBAN

Hetedik évfolyamunk osztályfőnökeik – Biczák Orsolya és Kuglics Zsuzsanna –, valamint két kísérő pedagógus – Korom Vivien és Kovács László – kíséretében Horvátországban tett kirándulást a Határtalanul! Pályázat keretein belül májusban.

Látogatásunkat Eszéken kezdtük, ahol felkerestük a Horvátországi Magyar Oktatási és Művelődési Központot, majd megtekintettük az iskola épületét. Ezt követően Eszék óvárosába, a főtérre indultunk, ahol láttuk a dzsámiból átalakított templomot, a ferences rendiek udvarában puskahüvelyekből állított Krisztus-feszületet, megtekintettük „A fityó elgázolja a tankot” kultikus szobrát, és végül megnéztük a Szent Péter és Pál nagytemplomot is. Utunkat a Kopácsi-Rét Nemzeti Parkban folytattuk, majd a nap zárásaként ellátogattunk a várbaróczi tájházba, ahol a baranyai magyarság hagyományaival ismerkedhettünk meg. A tartalmas első napunk után megérkeztünk a szállásunkra, Pélmonostorra.

Második napunkat Juhász Sándor helyi termelő pincészetének megtekintésével indítottuk, ahol a szőlőfeldolgozás folyamatával ismerkedtünk. Ezt követően az ocsvarai emlékhelyre érkeztünk, a vukovári népirtás áldozatainak egyik legnagyobb európai tömegsírjához, ahol leróttuk kegyeletünket egy rózsafüzér elhelyezésével. Ezután az újlaki vár és templom kertjében tartottunk rövid pihenőt.

A szállásra visszaindulva Vukováron ismét áthaladva megnéztük a délszláv háború horvát jelképévé vált golyó- és repesznyomokat viselő víztornyot, valamint az emlékparkot.

Kirándulásunk harmadik napját Zágrábban töltöttük, rengeteg érdekes látnivalót fedeztünk fel: a Paffl Ferenc által tervezett vasútállomást, Tomislav király lovassobrát, a parkban sétálva megtekintettük a magyar honfoglalás millenniuma alkalmából átadott pavilont, Zrínyi Miklós és Jurasics Miklós mellsobrát, a zenepavilont és a meteorológiai órát. Zágrábi látogatásunkat az éppen felújítás alatt álló Szent Márk templom meglátogatásával zártuk.

Esténként a vacsorát követően közösen sétáltunk még Pélmonostoron, illetve osztályok közti barátságos foci- és röplabdamerkőzőseket tartottunk.

A negyedik nap Tersatto várába és a Tersattoi Mária búcsújáró templomba látogattunk el, ezt követően – a zuhogó eső miatt – csak egy rövid sétát tettünk Fiume történelmi belvárosában. Fakultatív programként 90 perces hajókirándulást tettünk az Adrián, az időjárás ekkor már kegyes volt hozzánk, gyönyörűen kisütött a nap, még a tengerben való megmártózásra is volt lehetőségünk.

Kirándulásunk ötödik, azaz zárónapját Varasdon kezdtük, ahol felkerestük az Erdődy-Zrínyi-várkastélyt, a megyeházát, a Draskovics-palotát és a gyönyörű városházát (amely az 1523-as átadása óta látja el funkcióját, ezzel Európa rekordere), az Erdődy-pajzsot, a Ferences templomot.

Utolsó helyszínünk Csáktornya volt, ahol sétát tettünk a Zrínyiek sásfészkében, a várban, megnéztük a Zrínyi-fát, a honvédő háború áldozatainak emlékművét.

Szép, tartalmas öt napot tölthettünk iskolánk tanulóival és pedagógusaival Horvátországban.

Megvalósult Magyarország Kormányának támogatásával.

Megvalósult Magyarország Kormányának támogatásával.

Megvalósult Magyarország Kormányának támogatásával.

Iskolánk környezetének szépítése

**A DR. BALATONI KATALIN MINISZTERELNÖKI
BIZTOS ÁLTAL KIÍRT „SZ-ÉPÍTÜK EGYÜTT
A MAGYAR KÖZNEVELÉST”
PÁLYAZAT MEGVALÓSÍTÁSA**

A mai napon egy maroknyi, lelkes diákokból, tanárokból és szülőkből álló csapat gyűlt össze az iskola udvarán, hogy az elnyert támogatásból „felvirágosítsuk” az iskola környezetét. Peti gondnok aktív irányításával virágládákat és padokat festettünk, virágokat ültettünk, sepregettünk, gereblyéztünk, falat tisztítottunk, fűvesítettünk, illetve a korábban elkészült új járdaszakasza is erre az alkalomra lett kialakítva.

Hétfőn egy szép, tiszta, virágokkal díszített udvar várja tanulóinkat, illetve a kisebbeknek készültünk egy kis meglepetéssel is.

Köszönjük a megvalósítókna a mai szuper, aktív közösségi napot, a Marcsi Virág Boltnak az újabb virágözönt és a Dunabogdányi Iskoláért Alapítványnak a kiegészítő támogatást.

Megkérek mindenkit, aki esetlegesen megfordul az iskola udvarán, hogy óvjuk az iskola környezetét, tiszteljük egymás munkáját!

Köszönettel:

■ **Lévai-Tóth Zsuzsanna**
főigazgató

TAVASZI VIRÁGÜLTETÉS

A tavaszi virágültetés mindig különleges alkalom, amikor a gyerekekkel együtt tehetünk a környezetünk szebbé tételéért.

A Marcsi Virágbolt minden ősszel és tavasszal felajánlott virágai nagy segítséget jelentenek ebben. A közös ültetés nemcsak hasznos, hanem örömteli élmény is. Idén sem volt ez más-

képp: Pásztor Anna néni vezetésével szépültek meg iskolánk virágládái 1-7. osztályos tanulók szorgos kezei által. Köszönjük a virágokat és a tanulók munkáját!

Óvjuk együtt a virágokat, amelyeket a gyerekek szeretettel ültettek – vigyázzunk rájuk, hogy sokáig díszíthessék környezetünket!

■ **Pásztor Anna**

Öregdiákoknak

Köszöntő szavakkal fordulok hozzátok, dunabogdányi öregdiák társaim! Hiszem, hogy sokan vagyunk, akik a szentendrei Ferences Gimnáziumba jártunk; most ebben a 2025-26-os tanévben születésnapját ünnepeljük. 1950-ben vette át a ferences rend az addig állami kézben levő iskolát. Azon zord időben, amikor szerzeteseket, papokat hurcoltak börtönbe, kínoztak halálra. Feloszlatták a rendeket, államosították iskoláikat. A külföld felháborodása miatt 8 középiskolát „kegyeskedtek” a katolikus egyháznak adni, egyik volt a szentendrei. Sutyomban abban bíztak, hogy tíz évet sem fog megélni, az a szegény rend nem bírja fenntartani.

Az eltelt 75 év alatt hányan tanultunk ott? Bátor szüleink oda bízták gyermekeiket a „csuhások” kezére, s vállalták az esetleges retorziót érte. Érettségi után a továbbtanulni vágyók is megszenvedték, hogy bizonyítványukban keresztes pecsét van. Küzdelmes volt bejutni az egyetemre, főiskolára. Voltak, akik feladták a küzdelmet, hiába volt kitűnő érettségi bizonyítványuk, voltak, akik kitartóan ostromolták a nehezen bevehető felsőoktatási intézményt. Volt, akinek negyedszerre sikerült a felvételi...

Az én szüleimet is nyaggatta a járási oktatási osztály amiatt, hogy a ferencesben tanulok. Én sem jutottam be azonnal az egyetemre.

Sorstársak! Megérte?

Ki-ki eldöntötte már régen, azt hiszem.

Azt pedig tudom, hogy számunkra napfényes, jóságos, igazi otthon volt ez az iskola. Tanáraink többsége ferences atya volt, de más rendbeliek is tanítottak a kezdetekkor. Az viszont mindegyikükben egyformán megvolt, hogy szeretettel vettek körül bennünket. Odafigyeltek mindenkire, derű, kedvesség áradt belőlük, s mi nem is sejtettük, hogy kínkeservesen teremtik elő a fenntartáshoz szükséges anyagiakat. Az állami támogatás vékonyan csordogált. Az iskola konyháján csak Emerán testvér dolgozott egyedül, segítség nélkül; olykor elkért az órákról egy-két lányzót krumplit pucolni, no ezért a kiváltságért versenyeztünk is egymással, mi, lányok... Hiszen olyan remek lógni néha az óráról... Ilyen a mindenkori diák! A feleléstől való ódzkodás a legnagyobb gondja, s el sem képzelem, mert tanárai gondosan eltitkolják, milyen rettenetességgel térnek haza budai rendházukba a tanítás után. Nem tudhatják, hogy éjjel nem kerül-e sor rájuk is, mint annyi társukra, akiket már elhurcoltak az Andrásy út 60-ba.

Mi csak sugárzó mosolyát láttuk hittantanárunknak, ahogy megérkezett az iskolába, s rohantunk elébe üdvözölni („Itt már az Othmár!”)

Csupa derű volt, bizakodás, kedvesség! (aztán koholt váddal letartóztatták, 9 évet ült...)

Konstantin atyát, igazgatónkat csodálhattuk, aki befogadta az „osztályidegen” fiatalokat, akiket semmi más iskola nem vett fel.

Megtudhattuk jóval később, mit tett Hein tanár úr, az igazgatóhelyettes, a szigorú latintanár!

Osztálytársamért hamisítást követett el: D.B.M. felvételi kérelmébe azt írta, hogy apja fizikai munkás. (A háborúban csendő volt!) Így M. bejutott az egyetemre. Sosem felejtette el Hein tanár úr jószágát!

Az örökvidám Töhötöm atyát ki tudná elfelejtani? Aki nem restelt kézen állni a dobogón, sőt így felmenni a lépcsőn is! Akinek vidám közvetlensége még a legfélénkebb nyúl szívű kamasz lelkét is bizalommal töltötte el.

Áldott legyen az emlékü is!

Van egy kis huncut hazabeszélés ferences iskolai berkekben: „Mi a különbség a piarista, a bencés és a ferences gimnáziumok között? A piarista minden tudományt megszeretett a diákokkal. A bencésnél minden művészetet megszeretnek a diákok. A ferencesbe meg szeretnek járni a diákok...”

Igaz. Pax et bonum!

■ **Varsányi Viola**
öregdiák

Wenn Jung und Alt das Gleiche fühlen!

Bár az első alkalommal mindig sok a bizonytalanság, az újdonság varázsa mégis mindent felülírhat: bármi megtörténhet! A második évben is gyakran kap szerepet a szerencse, a tapasztalatok finomhangolása, sőt, az is előfordul, hogy az esemény létjogosultságát még mindig kérdések övezik, hiába a jó szándék és a világos cél. A harmadik alkalom azonban már egyértelmű fordulópontot jelentett. 450 fő, kicsik és nagyok, hatalmas teltház – innentől nincs több kérdés.

A Gyermekek és Családi Svábál szépen lassan a település egyik legfontosabb hagyományörző és közösségi eseményévé válik az évben. A rendezvény célja, hogy a német nemzetiségi kulturális örökséget – különösen a zenét, a táncot és a közösségi együttlét hagyományát – családbarát formában mutassa be a helyieknek és az érdeklődőknek. Nem csak bogdányiaknak, nem csak „sváboknak”, nem csak táncoslábúaknak – mindenkinek! Röviden talán ennyi a titok.

Az eseményt az óvodások alkalomhoz illő, táncokkal kísért esküvői jelenete nyitotta meg. A Donauknie Tanzgruppe rendhagyó módon a legkisebekkel közös táncokat is bemutatott. Liebhardt András polgármester, az esemény fővédnöke megnyitó beszédében a közösség, a generációkon átívelő és értékekre épülő együtt töltött idő fontosságát hangsúlyozta.

A Duna-Zug Ifjúsági Fúvószenekar populárisabb dallamokkal varázsolta el a közönséget.

Bucsánszki Beáta vezetésével a táncházban számos tánclépést sajátíthattak el a résztvevők. A jó hangulatról idén is a Takser Spatzen zenekar gondoskodott.

Kísérőprogramként az óvoda és az iskola pedagógusai ötletes kézműves foglalkozásokkal, csillámtetoválással, fotósarokkal készültek.

Első alkalommal hirdettünk Süteménysütő versenyt, amelyre hat nevezés érkezett. Bízunk benne, hogy legközelebb több konyha remek süteményeit is megkóstolhatjuk! Sós kategóriában a Gräff Jánosné – Nagy Emma – Kiss Luca által készített sós kifli, édes kategóriában pedig Vogelné Fehérvári Terézia linzere diadalmaskodott. Köszönjük a további résztvevőknek a finom süteményeket: Fehérvári Anna, Schusztner Gerda, Vogel Zsanett – Schattmann Elizabet.

A rendezvény sikere mögött hatalmas összefogás áll. A helyszín berendezése, a programok előkészítése és lebonyolítása, valamint a számtalan szervezési és technikai feladat mind közös munkát igényelt. Intézmények, pedagógusok, civil közösségek és önkéntesek együttműködésének köszönhetően egy ilyen léptékű esemény is gördülékenyen és magas színvonalon valósulhatott meg. Ez a példaértékű összefogás adja a rendezvény és községünk igazi erejét.

■ Vogel Norbert, elnök
Német Nemzetiségi Önkormányzat

Múltunk a jelenben

Az országos felhíváshoz csatlakozva idén is nagy sikerrel rendeztük meg Dunabogdányban a TrachtTagot, a német nemzetiségi népviselet napját. A program ismét bebizonyította, milyen fontos szerepe van a hagyományörzésnek és a közösségi összetartásnak településünk életében.

A délelőtti folyamán az alsó tagozatos diákok kézműves foglalkozásokon csillogtathatták meg kez ügyességüket, míg a felsősök érdekes, interaktív előadásokon vehettek részt.

A nap fénypontja idén is a zenés felvonulás volt Dunabogdány utcáin, a Dunabogdányi Svábzenekar vezetésével. Az iskola rendezvényterén az óvodások és az iskolások zenés-táncos produkciókkal készültek, amelyek igazi ünnepi hangulatot teremtettek, és mindenkit megmozgattak.

Vendégként köszönthettük a Donauknie Tanzgruppe tagjait is, akik hagyományosan táncba hívták a közönséget. Külön öröm volt számunkra, hogy a programokon részt vettek a nálunk vendégeskedő leutenbachi diákok is, tovább erősítve a két település kapcsolatát.

Büszkeséggel tölt el bennünket, hogy a rendezvényen több mint 500 fő vett részt.

Ezúton is szeretnénk megköszönni a gyermekek lelkes részvételét, a szülők támogatását, valamint a pedagógus kollégák fáradhatatlan, lelkiismeretes munkáját. Az esemény támogatói: Német Nemzetiségi Önkormányzat, Dunabogdányi Iskoláért Alapítvány

■ Vogel Norbert
főigazgató-helyettes

„...jót megmerülve »mindennyári szerelmünkben, a végtelen Dunában«”

Beszélgetés ifjú Ott Rezsővel, aki az idei esztendőben az egyik legrangosabb hazai zenei díjban részesült, az Erkel Ferenc-díjat 2026. március 15-én vehette át.

■ **A zeneszerzőknek kiírt pályázatok keretében többször indultál. Milyen kihívást jelent egy-egy ilyen megmérettetés egy fiatal zeneszerzőnek? Említsd meg, légy szíves, a számodra legfontosabbat és legérdekesebbet!**

Fagottosként sohasem tekintettek rám igazi zeneszerzőként a pályatársaim, ez már a konziban is így volt, és meg kell valljam, hogy a versenyeken elért helyezésekkel bizonyítani szerettem volna, hogy lenne azért köztük méltó helyem, szeretném én is, ha zeneszerzőként gondolkodnának rám. Az első versenyhelyezés volt számomra a legfontosabb, a Ifjúsági Kortárszenei Esteken lett második helyezett és közönségdíjas a „Saxon” című szaxofon-zongora szonátám, professzorom szerint ennél a darabnál „billetem át” igazi zeneszerzővé.

■ **Műveid jegyzékében kamarazene, zenekari darabok, vokális alkotások sora. Mindhárom esetben izgalmas „színeket”, összeállításokat használsz. 2026-ban ez már az „Ott Rezső-i” stílus ismertetőjegye? Vagy érzél változást?**

Bár szerintem jómagam a kortárs zenének a konzervatívabb vonalát képviselem, tisztelem és felnézek a többi párhuzamosan futó, avantgárdabbnak, újítóbbnak tekinthető szálra is, igyekszem eltanulni és a saját darabjaimban „stílusomban” szervesen alkalmazni az általuk felvetett esztétikai megoldásokat is. Barátaim, családom inkább ismeri fel a rám jellemző stílusjegyeket, én mindig próbálok valami – a saját kereteimen belül – újat létrehozni. Ami talán a darabjaimban állandó, az a rám jellemző vérmérséklet és a feszültségfenntartás és végső soron a legszebbre való törekvés.

■ **Erkel Ferenc a XIX. század legnagyobb magyar zeneszerzője. Himnuszunk megalkotója. A díj, amelyet március 15-én átvettél, az ő nevét viseli. Rád jellemző módon szinte a hírekből tudta meg Bogdány... Mondanál néhány gondolatot ezzel kapcsolatban?**

Nem igazán számítottam erre a díjra, de azért nagyon örültem neki, egyrészt hogy szüleimnek és családomnak talán némi megerősítést

tést ad, hogy nem volt talán hiába, másrészt hogy a magyarországi és külföldi zenekarok, melyek játsszák darabjaimat, illetve főképp hangszereléseimet, könnyebben „vállalhatják föl” nevemet. „Promotálni” pedig azért nem akartam külön Dunabogdányban, mert végül is előbb-utóbb kiderül, és mindenki megtudja, és olyan nagy változást nem hoz az életemben és a falu zenei életében, továbbra is nagyon szívesen lépek fel kisebb-nagyobb rendezvényeken, visszük tovább a rendezvényeket Bundával és a csapattal, a legnagyobb alázattal és szeretettel szolgáljuk Bogdányt, és maradok úgy általában „Rudika”.

■ **Mit tesz hozzá zeneszerzői munkához az a kis közösség, akikkel oly rég együtt zenélsz, hol a Duna-parton, hol valamelyik vendéglátóhelyen, hol a Művelődési Házban, és még persze sorolhatnánk...?**

Amit Dunabogdányban az évek során az együttzenélések, közös sikerek által talán a legjobban megtanulhattam, az az alázat, mely a „próféta a saját hazájában” ősi igazságából fakad. Ez az alázat sokat segít a legkülönbözőbb zenekari asszisztensekkel való kommunikációban, legyen az akár a Nemzeti Filharmonikus menedzsere vagy egy vidéki zenekar kottatárosa.

■ **Azt is tudjuk, hogy ha kell zongorázol, orgonálsz, harmonikázol. Van kedvenc hangszered?**

Mivel a legtöbbet zongorázni tanultam, ezért emellett a hangszer mellett érzem a legott-honosabban magam, így ha van kedvenc, akkor ő az.

■ **És a sport, a kerékpár – hány kilométernél tartasz? Miért fontos számodra a víz, az úszás, evezés? Hol szeretsz a legjobban futni?**

Már a Zeneakadémián töltött évek alatt rájöttem, hogy jobban járok tavaszi-nyári, kora-őszi időszakokban, ha busz helyett – akár fagottal a hátamon – biciklivel jutok be a fővárosba, így nem kell külön időt szentelni a sportra. Azóta szerencsére sportfüggő lettem, és minden lehetséges szabad percemet igyekszem az épp kézre eső sporttal tölteni,

legyen az futás, úszás, biciklizés vagy a téli hónapokban 3–4 hét sífutás a svájci Alpokban. A futás talán az, ami minden évszakban könnyen megoldható, ezt legszívesebben ott-hon a Duna-parton, a németeimnél pedig a Neckar-parton űzöm.

■ **Ha van kedved, én arra is kíváncsi lennék, hogy a Te kis családjában van – e közös zenélés?**

Már gyermekkorunktól kezdve minden családi ünnepen egyértelmű volt, hogy a gyerekek összeállnak, és így köszöntik a szülőket, nagyszülőket. Aztán ezek a köszöntő dalok – főleg a német népdalfeldolgozások – kikerültek a nagyobb közönség elé is, nagyszüleink büszke örömeire. Svájcban telente 3–4 hetet Ober-Engadin völgyének Zuoz városkájában, Európa legmagasabban fekvő kávépörkölőjének a múzeumkávézójában pedig Annamáriával és Ritával komoly sikereket aratunk „Badilatti trió” név alatt.

■ **Még eszembe jutott a hagyományteremtés: hogyan is kezdődött az augusztus eleji frenetikus koncertsor?**

Liebhart „Bunda” András, akkor kultúrház-igazgató ötlete volt 2010-ben, hogy csináljunk egy táncdalfesztiválszerű koncertet a szimfonikus zenekarral. Az eredeti és legfontosabb cél a Dunabogdányi Szimfonikus Zenekar népszerűsítése volt. Egy év kihagyás után pedig 2012-től jöttek a tematizált koncertek, a jó nagyot durranó LGT-s Zenevonat Karácsony Jánossal, a Girls, Illés, Omega, és sorolhatnám hosszan, mindenesetre még a koronavírus évében sem maradt el ez a lassan Bogdányt emblematizáló szimfonikus koncertshow.

■ **És miért fontos számodra az oboista Hock Bertalan emlékének őrzése október elején lent a Duna-parton?**

Nyáron minden reggelt igyekszem a strandon egy jó kis bója melletti felúszással kezdeni, és Berci bácsi sokszor már előttem ott volt, és rőtta a köröket. Nemezszer jó kis beszélgetésekbe, eszmecserebe torkollott ez a reggeli sport, ezek az élmények mai napig tisztán élnek bennem. Többek között Barta Miklós, Lugano (Ticino kanton, Svájc) városában működő „Orchestra della Svizzera Italiana” zenekarának nyugalmazott oboistája is sokat mesélt Berci bácsi legendás alakjáról, zenei kvalitásáról, elismertségéről. A legendás muzsikus temetésének napján, 2019. október 24-én még kellemesen lehetett úszni a Dunában, így tetünk Herr János barátommal a szertartás után rögtön, Berci bácsi emlékére, és azóta minden évben Liebhart Bunda megemlékezését felolvasva, majd egy jót megmerülve „mindennyári szerelmünkben, a végtelen Dunában”.

■ **Köszönöm szépen a válaszokat, és lássunk, halljunk még sokáig itthon!**

■ Hock Zsuzsa

Nem az aszfalt tart össze egy falut

Dunabogdány attól különleges, hogy vannak emberek, akik nemcsak laknak itt, hanem tesznek is ezért a faluért. Akik nemcsak észreveszik, szóvá teszik a problémákat, hanem részt is vesznek a megoldások keresésében – akkor is, amikor ezért éppen nem taps, hanem bírálat jár.

MI A FONTOS ÉS MI A JÓ?

Az önkormányzati – de valójában minden felelősséggel járó – munka egyik legnehezebb része annak folyamatos mérlegelése, hogy mi a „jó” és mi a „fontos”. Jó lenne minden problémára azonnali és látványos választ adni. Jó lenne egyszerre minden utcát felújítani. A felelős döntések sokszor nem arról szólnak, hogy mi lenne jó, hanem arról, hogy mi a legfontosabb abban a pillanatban. A rendelkezésre álló források végesek, miközben az igények szinte végtelenek. A **prioritás** nem azt jelenti, hogy valami nem fontos – hanem azt, hogy sorrendet kell felállítani. A **kompromisszum** pedig sokszor azt jelenti, hogy nem tökéletes megoldások születnek azonnal, hanem lépésről lépésre haladunk előre. Ez kívülről lassúnak tűnhet, de hosszú távon csak így lehet stabilan és átláthatóan működtetni egy települést, egy közösséget.

NEM AZ A KÉRDÉS, HOGY MARADT-E MÉG FELADAT, HANEM AZ, HOGY TÖRTÉNIK-E ELŐRELEPÉS

Én a munkában hiszek. Nem a hangos kijelentésekben, nem az egyszerű válaszokban és nem a gyors ítéletekben, hanem azokban a mindennapi, sokszor láthatatlan feladatokban, amelyek egy közösség működését fenntartják. A működéshez ugyanakkor szükség van egy alapvető bizalmi szintre, különben minden döntés állandó gyanakvásban rekedne. Ez a bizalom nem azt jelenti, hogy ne lehetne kérdezni vagy vitatkozni – épp ellenkezőleg –, hanem azt, hogy a viták kiindulópontja nem a rosszhiszeműség, hanem az együttműködés és a közös cél: a település és a közösség előrehaladása. A bizalom akkor erős, ha látható, hogy ezek a döntések nem önkényesen, hanem átlátható módon és a település érdekeit szem előtt tartva születnek – még akkor is, ha kívülről nem mindig a legegyszerűbb vagy legnépszerűbb megoldásnak tűnnek. A bizalom kérdésében a legfontosabb nemcsak az, hogy mi a döntés, hanem az is, hogy azt hogyan kommunikáljuk. Éppen ezért nem elég „jól dönteni”, azt érthetően el is kell tudni mondani: milyen lehetőségek

álltak rendelkezésre, milyen szempontok alapján született a döntés, és miért az adott megoldás lett a legfelelősebb.

A KOMMENTSZEKCIÓBAN MINDENKI SZAKÉRTŐ

Ha az információ hiányos, a vélemény és a feltételezés könnyen „ténynek álcázza magát”. Kevés tudás mellé néha túl nagy magabiztosság társul. Aki valóban fontosnak tart egy ügyet, annak mindig adott a lehetőség, hogy személyesen is elmondja a véleményét, feltegye kérdéseit. A közösségi média könnyen torzíja azt, hogyan látjuk egymást. Néhány hangos komment alapján gyorsan kialakulhat az az érzés, hogy „mindenki elégedetlen”, miközben a valóságban sokkal többen vannak azok, akik örülnek annak, hogy valami jó történik, csak éppen csendesebbek. Szóvaljünk meg akkor is, ha valami tetszik, ha valami pozitív! Ebben mindenkinek van felelőssége! A dicséret ingyen van, használjuk! A közösségi média gyors reakciókra épül, nem hosszú gondolkodásra. Egy odavetett mondat – „megint csak a buli, amikor annyi a kátyú” – könnyen nagyobb figyelmet kap, mint hónapok, sőt évek önkéntes munkája. Ez nagy károkat okoz azokban, akik munkája nincsen és nem is lehet hatással egy útfelújításra, de pótolhatatlan szerepük van egy közösségi esemény megvalósulásában. Pedig egy közösséget hosszú távon nem a kommentek – és nem is az aszfalt – tartanak életben, hanem azok az emberek, akik hajlandók tenni is érte.

A KIMONDATLAN SÚLYA

Van egy pont, amikor a csend nem meghátrálás. Nem minden vélemény érdemel helyet a lelkünkben. Lehet csendben maradni bölcseségből, de megszólalni is lehet méltósággal. Én most megszólaltam. A kimondott szó – és igazából ez a mondat a mai gondolatsorom lényege – néha nem azért fontos, hogy a másik megváltozzon, hanem hogy te ne cipeld tovább némán a terhet.

FELBECSÜLHETETLEN, EZÉRT INGYEN VAN

A helyi közösségi élet számtalan eseményét – ha úgy tetszik: „a bulikat” – alapvetően a civilek szervezik és tartják életben. Ingyen lépnek fel a helyi zenekarok, ingyen készítjük az ételt, rendezzük be a teret, építünk sátrat, színpadot, pakolunk ezt-azt, hangosítunk, világosítunk, konferálunk, állítunk színpadra

komoly produkciókat. Meggyőződésből, szeretetből, lokális identitástudatból. Az egyik legnagyobb értékünk az itt élő emberek tudása és tehetsége. Ha ez önkéntességgel párosul, akkor születnek igazán nagy dolgok. Ez felbecsülhetetlen, ezért ingyen van. Ez nem azt jelenti, hogy nincs benne pénz – ha a munkát nem is, viszont amink nincs, azt meg kell venni –, de a források döntő többsége nem önkormányzati támogatás, nem a helyi adókból származik. Értsd: nem az önkormányzat adta a befizetett építményadóból és helyi iparüzési adóból, ahelyett, hogy inkább utat épített volna pont előtte. Pályázunk, mert ha nem tesszük, azt a pénzt megkapja más település. Mi inkább hazahozzuk Bogdányba. Adó 1%-ot gyűjtünk. Támogatói jegyet szedünk attól, aki ott van. Akit nem érdekel az esemény, attól nem.

SIKERES VOLT?

Te miben méred a sikert? Tapsban, létszámokban, fogyasztásban, pénzben? Nyilván pénzben! (Aki esetleg nem ismer, annak jelzem, hogy ez itt ironia). Bármilyen jól is csináljuk – cél általában a nulla, hogy legalább nekünk ne kerüljön pénzbe – ha elfogy az összes sör, az összes étel, esetenként még belépőt is szedünk, akkor is előfordul, hogy egy nagyobb eseményen több százezer, akár egymillió forint a mínusz a végén. Hihetetlen? Tudjuk, de bátran feszegetjük a józan ész határait! Akkor minek csináljuk? Hát biztos nem a pénzért! A pénz nem feltétlenül ellentéte az önkéntességnek, inkább egy eszköz, ami lehetővé teszi annak fenntarthatóságát. Van, aki pénzzel fizet, más idővel, munkával, tudással. Amint az önkéntesség „fizetett munkává” válik, elveszíti azt a különleges értékét, ami a lényege. A belső motivációt, a rajongást.

Hajlamosak vagyunk egymás ellen fordítani olyan dolgokat, amelyeknek valójában együtt kellene létezniük. Mintha választani kellene egy élő közösség és a fejlődés között. Mintha addig nem lehetne közösségi életet szervezni, amíg minden kátyú el nem tűnik. Mintha nem örülhetnénk részeredményeknek, csak a tökéletes végső állapotnak. Sok szép jelmondatot megfogalmaztunk már, mint a „közösségben Bogdány” vagy a „közösséget építünk, értéket teremtünk”. Szerintem jól jelzi településünk és a civil szervezetünk értékrendjét, hogy ezeket a jelszavakat tűztük zsinórmértéknek. Ez egy közös érték. Vigyázzunk rá!

■ Vogel Norbet

Szindbád kávéja

A kávékultusz felélénkülése egyre inkább tapasztalható itthon is, a világhíres kávézók mellett a hazai, bisztróláncok is kínálnak kávékülönlegességeket, nem is beszélve az apró, hangulatos reggelizőkről, ahol baristák főzik nagy gonddal a saját ízvilágú és pörkölésű kávékat. Van, aki szerint káros, van, aki szerint gyógyszer... mi az igazság? Járjunk utána a „fekete” titkának.

A kávé az egyik legnépszerűbb és legismertebb ital a világon, de ezzel nem mondok újat. A hagyomány szerint az első csésze kávé maga Allah nyújtotta át Mohamed prófétának, hogy megőrizze szellemi frissességét, és elűzze testi fáradtságát. A legvalószínűbb azonban, hogy az abesszíniai Kaffa nevű tartományban a kopt szerzetesek kecskéi lelegelték az élénkzöld levelű és fehér virágú bokor érett bogyóit, egész éjszaka nem aludtak, hanem nyugtalanul mozgolódtak az ólban. Így fedezték fel Kaffában az élénkítő hatású babszemeket, ahonnan azután elterjedt a világ minden tájára, bár történelmi hitelessége nincs, de közel áll a valósághoz, mert a Közel-Keleten a különösen népszerű ital arab elnevezése „kahev”, azaz a „bor” szóból származik, hiszen a kávé az „iszlam borának” is tartják. Történelmi tény, hogy 1550-ben Konstantinápolyban már utcai kávémérések voltak. 1615-ben Velencébe Peter della Valle vitte be a kávékat, mint különleges ajándékot. Az első kávézó is Velencében nyílt. Először a híres kikötői városokban terjedt el, majd szépen behálózta egész Európát. Hazánkban a török megszállás alatt honosodott meg. A 17. században már az egekig magasztalják jótékony hatásait, sőt túlzott fogyasztását javasolják, mint például egy holland doktor, ki a skorbuttól a rákon át az asztmáig mindenre javasolja, napi 30 csészével! Az erősen megugrott fogyasztás hatására ültetvények ezreit alakították ki a Nyugat-indiai szigetektől egészen Közép- és Dél-Amerikán át Afrikáig. 1732-ben Bach

híres Kávékantátát komponál, amelynek szövege arról szól, hogy Lieschen nem hallgat a jó szóra, rákap a kávéra, amely ízletesebb a lágy bornál, édesebb a csóknál. A kávé nyilvánosan árusító helyek lettek a kávéházak. Ezek voltak a kezdetleges szórakozóhelyek, ahol sakkozni, dominózni, sőt dohányozni is lehetett. Bécsben biliárdasztalokat állítottak be, és lottósorsolást tartottak e helyiségekben. Sok kávéházban napilapokat, képesújságokat tartottak. És persze sok fontos történelmi esemény is kibontakozott időnként a kávéházak falai között. A 19. század első felétől több kávéház nyílt Pesten és Budán, a legkülönlegesebb talán a New York kávéház volt, ami Európa egyik legszebb kávéházaként működött fénykorában. A kávé mindenki másként szereti...

A leghíresebb és legrégebbi készítési módszer a török kávé, elkészítése során a pörkölt kávékat kellő finomságúra darálják, majd cukorral együtt felfőzik. Egy csésze vízhez egy teáskanál kávékat adnak, és kanállal kavargatva felfőzik. A kávé tetejére egy csepp hideg vizet tesznek, hogy a zacc gyorsabban leülepedjen. A jó erős presszókávé úgy készül, hogy a 88–92 fokos vizet 9 atmoszféra nyomással az erre alkalmas gép átréseli a mintegy 6–7 g őrölt kávéból készült, tömörített pogácsán, 20–30 másodperc alatt. Az eredmény: 25–35 ml főzet. A fenti paraméterek betartásával készült kávé tetején 2–6 mm vastag krém képződik. A krémes eszpresszó és a habosított tej tökéletes elegye a kapucsinó, amely egy rész kávéból, egy rész 60–70 fokos tejhabból készül. A kávé vákuumos csomagolását és a presszókávé-automata elődjét a magyar származású Francesco Illy (Illy Ferenc) fejlesztette ki. Hazánkban a legnépszerűbb moka-készítő a „kotygó”. Készítése egyszerű, a víz alura kerül, és fölé egy szűrőbe töltik a kávékat. A forró víz szinte átréselődik a kávérétegen, s kioldja az őrölt kávéból a hatóanyagokat és az aromákat, majd a felső részén lévő tartályból csak ki kell önteni. Ezzel a módszerrel a nagyobb nyomású vízgőznek köszönhetően aromában és koffeintartalomban is erősebb főzet érhető el. A hazai vendéglátásban régen kávépincérnek nevezték a „bárost”. Az Egyesült Államokból indult eszpresszó-kultusz magas rangra emelte a foglalkozást. A barista azóta világszerte az eszpresszó-technológia jó ismerője, kicsit műszaki ember is

Kávé

*Azt mondják, Allah könnye vagy
Csípős reggelen, kies szirteken,
Tüzet csíhol csókodért az arab,
Mert a könnyek csak forrón igazak!*

*Végignézz a kopáron, vágyón forró gőzt tüdőz,
A könny cseppjei izzák az átalakulást.
Benntartja még, a pillanat időz,
Csak a mélyről jövő sóhaj hozhat megnyugvást.*

***

*Én nem tudom, Krisztus végül ivott-e feketét,
Az első csoda egy lagzi-hakni volt.
A hitetlenség mély volt és túlonúl setét,
Ezért vízből kellett csinálni a bort.*

*Ha a világ rest lett volna, a bűnben
Szende, lusta, álmos-bölcs hallgatag,
Ő tekintetét emelte volna az égbe,
S kávékat teremtettek volna ajkáról a szavak.*

*Bor lett a szent, a kehelybe való
S Atyám, ahogy Te akarod, úgy legyen.
Mindennapi kávékat add meg nekem ma,
De véreddel részesíts meg, Istenem!*

egyben, hiszen van, hogy több kávéőrölővel és nagy teljesítményű kávégéppel dolgozik. Mindezek mellett ő is szolgálja fel az eszpresszó alapú italokat a pultnál.

Magyarországon nem véletlen, hogy régi szavunk is van rá, száz éve is jól ismerték ezt a foglalkozást. A 19. században volt kávépincérképzésünk, amelynek elvégzéséhez hosszú, gyakorlattal eltöltött évek kellettek.

Változott a világ és vele együtt mi is. Manapság egy átlagos magyar évente kb. 2,8–3,1 kg kávékat fogyaszt el. Kis hazánkban az emberek 80–85%-a rendszeres kávéfogyasztó. A kávé nemcsak a csészében állja meg a helyét, márkás, keserű és pörkölt aromái kiválóan kiegészítik az édes és sós ételeket. A kávé savassága képes átvágni a zsírosabb textúrákon, a pörkölési aromák pedig mélységet adnak a húsoknak. Az édességek közül kiemelendő az örök klasszikus, a Tiramisu, illetve az Affogato és az Opera szelet. BBQ ételeknél a fűszerkeverék fontos része főleg marhaszegy, oldalas készítésénél. Amit viszont mindenkinek ajánlok kipróbálásra, a Kávé chili con carne! Egy adag erős presszó kávékat öntsünk a majdnem kész csilis babba, szépen elmélyíti az ízt.

Nem hiába mondom mindig: A jó bab is holtig paszuly!

Üdvözléssel:

■ Schubert Árpád

Csináljunk úgy, mintha most kezdődne az utazásunk!

GONDOLATOK A SHIRLEY VALENTINE–
DARABRÓL

Shirley Valentine nekem nem csupán egy kultikus női karakter, hanem egy emlék, mégpedig egy olyan szív alakú emlék, amelyben anyukámmal ketten ülünk. Gyerek- és kamaszkoromat végigkísérték a nőkről szóló történetek, és ezt legfőképpen anyukámnak köszönhetem. Mary Poppins, Jane Eyre, Scarlett O'Hara, Sissi és az imádnivaló Shirley Valentine. Ezért volt különösen személyes élmény látni a kétfelvonásos monodrámát, amelyben Balsai Móni egyedül tölti meg a színpadot étellel, humorral és fájdalmas igazságokkal. Shirley alakja különösen a 80-as, 90-es években lett feminista kultúrgyőr, de ma is sokan tudnak vele azonosulni, mert az identitás elvesztése a családi szerepekben ma is nagyon ismerős érzés sok nő számára.

De nem csak erről van itt szó. Balsai Móni Shirley-je nem egyszerűen egy unatkozó liverpooli háziasszony. Egy nő, aki évek alatt lassan eltűnt a saját életéből. Aki már inkább csak kiszolgálja a napokat, mint megéli őket. És ettől az egész történet félelmetesen ismerős lesz. Nemcsak a nőknek, hanem mindenkinek, aki valaha érezte már, hogy valahol útközben elveszítette önmagát. A monodráma egyik legnagyobb ereje éppen az intimitásában rejlik. Nincs hová bújni. Nincsenek látványos díszletek vagy nagy színpadi gesztusok, amelyek elterelnék a figyelmet. Csak Shirley van. És vele együtt ott ülünk mi is

a konyhában, hallgatjuk a falnak intézett monológjait, nevetünk a keserű humorán, majd egyszer csak azon kapjuk magunkat, hogy már nem is rajta nevetünk, hanem saját magunkon. Mondjuk én azért nemcsak nevettem, hanem a felismerések igazságától olykor könnybe is lábadt a szemem. Mindig meglepődöm a művészet megtisztító erején, és azon is meglepődöm, ahogyan a katarzis olyan kiszámíthatatlanul lecsap rám műélvezés közben. Tulajdonképpen hol vagyok én, ha azt mondom, „nem engedem, hogy a félelem közém és azok közé a dolgok közé álljanak, amiket ki szeretnék próbálni?” Bár feminista kultúrgyőrűt írtam, valójában nem csak a feministáké Shirley. Sokkal inkább univerzális ő. És ezt épp ebben a darabban értettem meg.

A mű nagyon sokrétű, és igen, igen, sok fájdalommas női tapasztalatból tevődött össze, végső soron a bátorság és az önazonosság kérdése itt a kulcs. Gyerekként nincs bennünk félelemérzet, csak vadul megyünk az orrunk után, és orrvérzésig önazonosak vagyunk. Aztán kamaszként elkezdjük keresni az átalakulásban önmagunkat, különféle identitások között válogatunk, majd megállapodunk és megházasodunk. És ott vagyunk a másik felünkkel talpig hűségben. Hol kezdődöm én és hol a másik, ha a házasság mégis olyan, mint a Közel-Kelet? Nincs rá megoldás? És akkor még a csikló felfedezéséről nem is beszéltünk, szerintem nem ír igazat az Encyclopedia Britannica – az emberiség legnagyobb találmánya a klitoris. Viccet félretéve, visszakanyarodva a darab lényegéhez, bennem a következő gondolatok fogalmazódtak meg. Shirley nem azért változik meg, mert hirtelen tökéletes lesz az élete, hanem mert először dönt önmagáról. Nem „szökik el” a családtól, csak visszaszerzi a saját személyiségét. Sok nő (és férfi is, mert az előadáson bizony férfi nézők is voltak szép számmal!) azért érzi fájdalmasan igaznak ezt a történetet, mert a mindennapi rutin, megfelelés és önfeladás nagyon lassan történik. Szinte észrevétlenül. A mű ezt a csendes eltűnést mutatja meg – és azt is, hogy van visszaút. És azt hiszem, ebben az értelemben mégis több életünk van.

■ Garam-Nagy Kata

Cinemazsúr

Amikor a könyvtár megújult, s tág tere bármilyen foglalkozásnak befogadására képes lett, jött az ötlet, miért ne lehetne filmklubot indítani. Váson van, a technika megoldható. Filmek meg szép számmal vannak, hiszen Berci férjemmel a Covid idején – amolyan házi kettes klubot játszva – minden este mozivá varázsoltuk egy szobánkat. Csak a legjobbakat, érdekesebbeket jegyeztük föl egy listába. Ebből válogattunk az eltelt négy év alatt, valamivel többet mint harmincat láthattunk együtt. Voltak közt Oscar-díjasok s olyanok is, amelyek díj nélkül is díjazottá lettek. Soha nem voltunk nagy mozijárók, művészemberként erre nemigen volt lehetősége Bercinek, s így sokszor nekem se. De együtt nézve a filmeket, kis idő múltán már tudtunk pontos értékelést mondani. Így lett a klub, amelynek nevét Liebhardt András adta: a Cinemazsúr.

Minden hónap egy keddi napján bekészítve várt minket a technika, s ez azután sem változott, amikor András polgármesterré lett. Körbe a székek, egy kis aprócska sós sütemény és Sas Ágnes elmaradhatatlan és utánozhatatlan teája tette ezeket a keddeket még emlékeztetesebbé, bensőségebbé.

Négy év nagy idő egy filmklub életében. Lassan kialakult a „törzsközönség”, amely szinte baráti körre változott ez alatt az idő alatt. Eleinte októbertől áprilisig, majd a lelkes nézőközönség kérésére májusig tartott a Cinemazsúr. A filmek szerzői között sok ismeretlen, számunkra új rendezőt is megismerhettünk, de a dán Andres Thomas Jenssen filmjeitől az olaszig terjedt a skála. Guiseppe Tornatore révén egy csodálatos zenészerzőt is felfedezhettünk, Ennio Moriconét.

A Cinemazsúr most egy időre bezárja kapuit. Köszönjük Liebhardt András és Olgay János segítségét, Ágnesnek a teát s minden keddi „mozilátogatóknak” a lelkes részvételt.

■ Hock Bertalan és Zsuzsa

BÉRELHETŐ

RAKTÁRAK, TÁROLÓK, MŰHELYEK
5-300m2

PARKOLÁS, DEPOZÁS
MUNKAGÉPEK, TEHERJÁRMŰVEK SZÁMÁRA
2000m2-ig

TÉLI-NYÁRI HAJÓTÁROLÁS
TÉRSZINEN / FEDETT / ZÁRT HELYEN

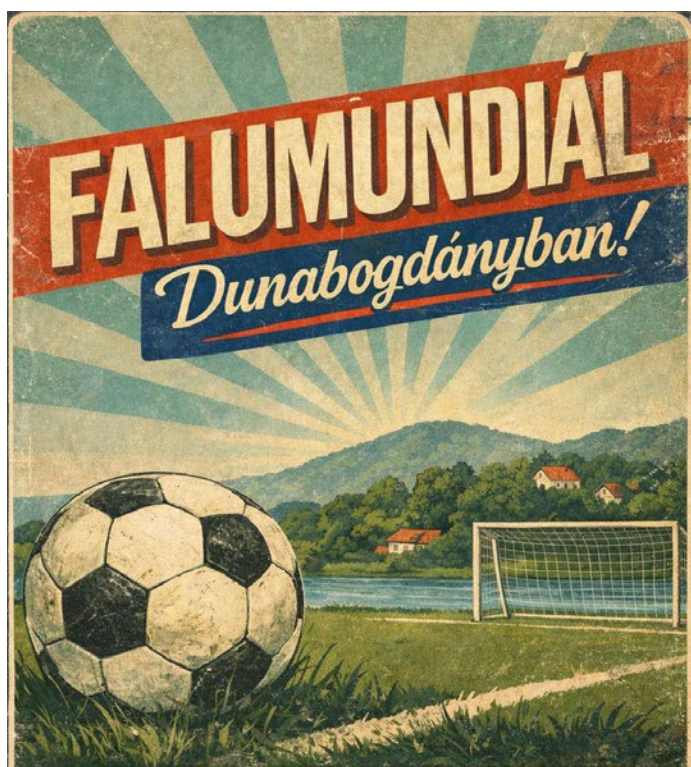
DUNABOGDÁNY, IPARTELEP

menaxkft@gmail.com
06203307282

FALUMUNDIÁL

Dunabogdányban!

NEVEZÉSI HATÁRIDŐ: június 7.	TORNA KEZDETE: június 15.	NEVEZÉSI DÍJ: 30 000 Ft

LAKJON JÓL A FALU!

GASZTROSOKADALOM

szinpadán

20:00 órakor
One More Night

magácska

17:30
Magácska

SZOMBAT 27
2026
DUNABOGDÁNY
Rendezvényter

Összetartozás Napja

Az Esterházy János Társaság tisztelettel
meghív minden kedves érdeklődőt
a Trianoni megemlékezésére

Előadást tart:

Raffay Ernő történész

Trianon: A megoldás lehetőségei
címmel

A rendezvény után Raffay Ernő könyveit
meg lehet vásárolni és dedikáltatni.

2026. június 4. (csütörtök) 18:30
Művelődési Ház, Dunabogdány

VÉRADÁS

Adományozz egészséget. Aki vért ad, életet ad!

A véradásra hozd magaddal a személyi igazolványodat,
TAJ-és lakcímkártyádat!

Véradás helye: **Művelődési Ház Dunabogdány**
Kossuth Lajos út 93.

Véradás ideje: **2026.06.05. péntek**
15.00-18.00

szervező: MAGYAR VÖRÖSKERESZT

szállás partner: ORSZÁGOS VÉRLLÁTÓ SZOLGÁLAT

VÉRADÁS

www.veradas.hu

<https://www.facebook.com/onkentes.veradas> Keresd applikációnkat a Google Play-en, az App Store-ban és a Windows Marketplace-en.

m SZ
MAGDA,
A SZABÓ

2026. jún. 05. pén | 19:00
Művelődési Ház, Dunabogdány
2023, Dunabogdány, Kossuth Lajos út 93.

színházi est 70 percben
rendező: Mészáros Tibor
szereplők: Mészáros Tibor és Krajcsi Nikolett
produkciós vezető: Porkoláb Gyöngyi

Déryné
program

Az előadás ingyenes!
Az előadás a Déryné Program hozzájárulásával valósul meg.

ALLE
MANAGEMENT

**Dallal
a nyárba**

2026. június 6.
16:00-20:00 között

DUNABOGDÁNY RENDEZVÉNYTÉR

16:30
„A méhkirálynő
elveszett koronája”
előadás

18:00
Pitypang
zenekar
koncertje

Ugrálóvárak
Bogársimogató
Állomásos
feladatok
Csillámtetoválás

Vattacukor
Popcorn
Palacsinta
Tépett húsos
burgerek

Öröklátogatás
Dunabogdányi Öröklátogatás
Dunabogdányi Öröklátogatás

Dunakanyar
Kortárs Zenei
Fesztivál 2026

Vox Insana
Kamarakórus

Dunabogdányban

2026. június 14.
(vasárnap) 16:00

HELYSZÍN
Dunabogdányi Nepomuki
Szent János-templom
2023 Dunabogdány, Plébánia út 19.

TÁMOGATÓK

FAKULT
Farsang és Kultúra
Közhasznú Egyesület

nka
Nemzeti Kulturális Alap

**LAKJON
JÓL A FALU!**

GASZTROSOKADALOM

Téma: „MAGYAR NÉPMESÉK”

FŐZD KI
MAGADBÓL
A LEGTÖBBET!

Művelődési Ház
Dunabogdány

FAKULT
Farsang és Kultúra
Közhasznú Egyesület

17:00 órától ételkóstolás
17:30 - Magácska
19:00 órákor eredményhirdetés
20:00 órákor - One More Night

S Z O M B A T
27
2026
17.00

DUNABOGDÁNY
Rendezvénytér